

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

X. De sanctitate ordinis praedicatorum.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

latis congruunt universis. Fratres sibi subditos tam præcordialiter dilexit, quod nunquam aliquem ex ipsis motu proprio perturbavit; secundoque omnium necessitati temperata providit, ne juvenus ad ea quæ reliquerat incauta mente recurreret, vel senectus propter inediam nimiam deficeret. [Tertio,] eximio prudentique instruxit exemplo juniores, ut in necessitatibus et in omni suo statu modestiam et omnis virtutis et pulchritudinis observarent. Erat insuper tam misericors quod nunquam subditos præter Ordinis et culparum exigentiam prægravavit. » Et adjecit Dominus: « Duo, inquiens, tibi adhuc de meo dilecto famulo mirabilia enarrabo: Risus in ore ejus nunquam apparuit, nisi de vera Sancti Spiritus suavitate: lacrymas autem tanta fidelitate fundebat, ut fratrum suorum principaliter ac deinde generaliter totius Ecclesiæ necessitates præsentans, ardentissimo desiderio Domino commendaret. » Risum sine peccato fieri, nisi in hac revelatione, antea non cognovi.

X. DE SANCTITATE ORDINIS PRÆDICATORUM.

EXORDIUM hujus Ordinis primitivum ardenti charitatis *Deificæ fervebat calore; eximieque puritatis munditia candens, velut lilium fragrabat odore, fictionis hypocrisisque nescius. Vestitus veræ simplicitatis effulsit decore.* Itaque Dominus dixit ad me: « In hoc Prædicatorum Ordine duo, id est statum cultum et fructum multum, adeo complectens amo, quod eisdem cojucundans semper arrideo ex mei beneplacito Cordis multo; ipsi namque totis utriusque hominis sui viribus studiose prædicant meæ gloriam majestatis. Prodit enim ex eorum intimis vehemens gemitus, præcordialis fletus, desiderium vividum, sollicitæ cogitationum restrictio, humilitas fida, charitas jucunda, frequens mutatio peregrina. » [Et adjecit Dominus: « Etiam mea tria nomina per hæc septem ad extra honorant.] Porro exterius resultat ministerii sacri devota solemnitas, prædicationis utilitas, absolvendi peccatores auctoritas, afflictorum pia et dulcis consolatio, nutantium confortatio, sancta exempla, catholicæ unitatis salutaris connexio. » Hoc quoque dixit Dominus: « Eleemosyna quam

IV. 22.

pro nomine meo larga ipsorum tribuit inopia, paupertasque largiter prodiga, accipientium culpas diluit ac minuit, diabolum elidens expellit per virtutem Evangelicæ paupertatis. » [Laudo te æternaliter, ardens Deitas, unde ego et omnia profluxerunt, et benedico te cum omnibus quæ sub te sunt, quia me sic dignatus es, Domine, consolari [me indignam creaturam. Amen.]

XI. DE UNIGENITO ET ALIIS FILIIS ADOPTIVIS.

V. 24.

PRINCEPS magnus habet sibi dilectum, et populo suo utilem, Filium; [qui] tam laudabilis et tam carissimus est quod ejus memoria et opera in omni loco Patris gloriam prædicant et extollunt. Excelsus hic princeps Deus Pater est, qui septem filios utiles et unam speciosam filiam de Matre nostra, videlicet Ecclesia, generavit. Primogenitus est frater noster carissimus, Dominus noster Jesus Christus, qui est gloria Patris et consolatio gentis, qui unus cum Patre sedet ad dexteram ejus, cui honorem immensum et potentiam contulit majestatis. Secundus filius sancti Apostoli sunt, qui pretiosum thesaurum de monte alto effossum conservarunt, de arbore primitus procreatum; quem hostes nostri de quinque partibus raptum abstulerunt, et cum thesauro cœlestes a nobis divitias excusserunt. Tertius filius sancti Martyres sunt, qui cœli viam suo sanguine resperserunt. Quartus filius sancti Doctores sunt, qui nos sua doctrina et sapientia munierunt. Succedunt sacræ Virgines divinam in se similitudinem præferentes cum aureolis, quarum pudica non teguntur capita utpote sponsarum in hoc sæculo corruptarum, [cum Dominus noster illas in superiori domus suæ loco tam gloriose juxta se collocavit, ut quidquid doloris aut gaudii terrestris ab earum mente penitus excidit.]

DE NEGLIGENTIA PRÆLATORUM ET PECCATIS SUBDITORUM
ET OBLIVIONE DEI.

CUM Dominus noster Jesus Christus, sicut promiserat discipulos, electos Apostolos, accepisset ad semetipsum,